Enderrock | Redacció | Actualitzat el 09/03/2018 a les 09:00

«Nua» de Judit Neddermann, cançó per cançó

La cantautora repassa cada història que hi ha darrere els temes del nou disc

Judit Neddermann | Michal Novak

Nua (Satélite K, 2018) és el nou disc de **Judit Neddermann**, la cantant que s'ha revelat definitivament en el panorama català com una gran artista de veu prodigosa. L'àlbum relata un total de dotze històries carregades de sentiments, reivindicacions i reflexions que toquen temes tan vitals com l'amor i el desamor, la pèrdua i el guany o la justícia i la injustícia. Repassem amb la maresmenca des de ben en dins què ha volgut transmetre amb cada tema i quines històries s'hi amaguen.

"Em diràs adéu": "Aquesta cançó va néixer quan vaig deixar el grup de **Clara Peya**. Hi parlo d'aquella sensació de pèrdua i dolor que de vegades és necessària. En certa manera parla d'una ruptura de parella i de totes les sensacions de tristesa i enyorança que comporta. També serveix per revalorar la nostra amistat, que és molt potent. Ens vam conèixer a través de la música i vam començar a tocar juntes. La seva música m'ha inspirat molt, i aquesta cançó vol ser un regal per a ella, per tornar-li tota la inspiració que m'ha donat".

"Vai vai vai": "Bàsicament parla d'aquelles situacions en què una persona té mancances i

inseguretats i, en lloc de treballar per solucionar-les, el que fa és tractar malament els altres i llençar-los tota aquesta càrrega. Jo he viscut molts cops aquesta situació, perquè em costa posar límits i de vegades m'han tirat coses a sobre que no em tocaven. Aquesta cançó intenta posar límits per dir: 'Prou, fins aquí hem arribat'. És una manera de convidar l'altra persona que reflexioni sobre el que ha fet i que treballi per canviar el seu caràcter".

"Els ocells": "La vaig compondre a Altafulla. Asseguda en una terrassa amb la guitarra vaig veure un estol d'ocells volant i just en aquell moment estava tocant els dos acords de la tornada. Així és com va néixer. La cançó parla d'aquella sensació de recuperar-se i d'assumir la responsabilitat del propi benestar. La lletra va també del moment en què comences a fer el teu propi camí després d'una ruptura, sense que l'altra persona en sàpiga res; el punt en el qual s'evidencia que la relació definitivament s'ha trencat".

"21": "És una reivindicació en tres direccions. La primera és la tornada -que dura exactament 21 segons-, on s'explica que l'espècie humana fa molt poc temps que és a la terra i que tots plegats ens hauríem de replantejar aquest antroposcentrisme en què ens donem tanta importància i ens pensem que som els reis del món. La segona reivindicació parla del mal que estem fent al planeta amb la nostra peculiar manera de consumir, de generar residus o de desforestar els boscos; a les estrofes de la cançó m'imagino que els humans ens hem extingit i que el planeta torna a respirar. La tercera i última reivindicació és un cant general a la humanitat perquè entenguem que no tots som iguals i aprenguem a estimar la diferència".

"Ubi sunt": "És un tema dedicat a tota la gent innocent que ha mort per causes injustes. Vaig somiar la primera frase de la cançó després dels atemptats de París, i a partir d'aquí la vaig començar a construir. Espero que ajudi a tothom que ha perdut persones en situacions com aquesta".

"No volem més cops": "Es tracta d'una reivindicació contra la impunitat policial, concretament en el cas de l'Ester Quintana i les càrregues de l'1 d'Octubre".

"Vinc d'un poble": "És una oda a Vilassar de Mar, el meu poble. També és un cant al mar en si mateix, que sempre ha configurat la vida dels vilassarencs i ens ha donat aquesta alegria i aquest caràcter obert que tant ens cracteritza. Tenia moltes ganes de fer un homenatge al lloc d'on soc".

"Nua": "És un poema de Daniel Vidal Barraquer, i dona nom al disc. Explica el pas a la vida adulta integrant-hi la infància. Això no només m'ha passat en el pla humà, sinó també en l'artístic, per això el poema ha donat nom al disc i per això es dirigeix cap a la cançó original que es diu 'El galgo viene'. La lletra de la cançó m'agrada molt i la tornada em ressona en el problema de Nua; quan passes a ser adult de vegades fa por fer el pas endavant, i aquesta cançó et diu que et posis les piles d'una vegada, que la vida són dos dies i s'han d'aprofitar".

"Yo vengo a ofrecer un corazón": "La cançó original és de **Fito Paez**, i jo n'he fet una versió. El missatge diu que passi el que passi us oferiré el meu cor, que és el més pur i el més preuat que tinc. Al capdavall jo intento fer el mateix amb les meves cançons, per això l'hi he inclòs. D'altra banda, m'agrada que hi hagi diferents idiomes al disc, i a mi se'm fa una mica difícil compondre en castellà. Connecto molt amb el missatge d'aquesta cançó i tenia moltes ganes d'incloure-la al disc".

"Pols": "Vaig estar a punt de no incloure-la, perquè per estil era la que més s'allunyava de la resta, però els músics em van convèncer que la posés. El que intento transmetre amb la lletra és la història d'una dona que s'ha separat fa poc i està gaudint plenament de la sexualitat, però té molta sensació de soledat. Volia tractar aquest punt en què de vegades et planteges si realment tot està bé. Aquesta cançó és molt més tranquil·la que les altres, però jo crec que hi va molt bé perquè fa respirar el disc".

"33 hores de bus": "Aquest tema va néixer al bus. En un viatge que vaig fer amb la meva germana des de Río de Janeiro fins a Salvador de Bahía. Van ser moltes hores de carretera i manta i em va marcar molt tot el que es va crear dins aquell bus. Vaig gaudir molt d'aquell viatge i tenia ganes de fer aquesta cançó per recordar-lo. És molt alegre i desperta el meu esperit viatger".

"Com viure sense tu": "Parla d'una separació. La lletra l'he feta a partir d'una separació pròpia i una separació que m'han explicat. Em va inspirar molt la cançó 'Plor' d'**El Petit de Cal Eril**. Bàsicament és un nou assaig sobre la pèrdua, tinc moltes cançons sobre aquest tema. Hi he afegit aquesta part final on diu 'adéu', perquè m'agradaria molt que les persones poguessin acomiadar-se de la gent a qui han estimat i de qualsevol cosa que deixin enrere".

El disc comença amb una pèrdua i acaba amb una altra, però entremig hi passen moltes coses. Penso que al final aquesta és la història de la vida de qualsevol: vas perdent coses, en vius de noves, les tornes a perdre, i així contínuament.